

MAGlojiz

OUTDOOROVÝ MAGAZÍN

2.
2025

**PŘECHOD
ZAMRZLÉHO
JEZERA KHOVSGOL**

GR131 NA TENERIFE

**KDYŽ SE HORY
NADECHNOU ZIMOU**

**NEJLEPŠÍ TRASY
PRO SKIALPINISMUS
V OKOLÍ CHAMONIX**

Tento časopis pro vás připravuje firma VERTONE, sídlící v Jablonci nad Nisou, na úpatí Jizerských hor a Krkonoš, na okraji Českého ráje, kousek od Lužických hor. Přimo v srdci outdoorového ráje, který nabízí možnosti téměř všech outdoorových aktivit, na které si vzpomenete. Rafty na Jizeře, kajaky na Kamenici, lezení na Malé Skále nebo v Sedmihorkách, paragliding na Kozákově, singletreký na Špičáku nebo

v Novém Městě pod Smrkem, běžky a sjezdovky v Jizerských horách, skialpy v Krkonoších a ještě mnohem více.

VERTONE se zabývá dovozem a distribucí vybavení pro horolezectví, kemping a turistiku, v České republice a na Slovensku zastupuje prémiové značky outdoorového světa.

VERTONE V NOVÉM

Rosteme. Rozšiřujeme naši nabídku i zkušenosti. Stále víc se setkáváme s profesionály i nadšenci, kteří se pohybují v přírodě i ve výškách – ať už na laně, na skále nebo na trailu. A protože se měníme i my, měla by se proměnit i naše vizuální tvář.

Vertone má nové logo a jednotný vizuální styl, který odráží to, čím jsme a kam směřujeme.

Značka Vertone se za poslední roky posunula – rozšířili jsme nabídku, posílili odborné poradenství a stali se stabilním partnerem pro profesionály i nadšence, kteří hledají jistotu ve výškách. Nová vizuální identita tento vývoj přirozeně doprovází.

Proč změna loga?

Cílem změny nebylo jen „mít nové logo“. Chtěli jsme, aby celý vizuální styl působil jednotně, sebevědomě a zároveň autenticky. Aby z každého detailu – od webu po obaly – bylo jasné, **že tohle je Vertone.**

Naše hodnoty ale zůstávají stejné: **důvěra, spolehlivost, odbornost a vztah k lidem i k přírodě.**

Zkrátka, pořád jsme to my. Jen jsme si oblékli nový, lépe padnoucí kabát.

NOVÉ LOGO SYMBOLIZUJE HORY – PROSTŘEDÍ, KTERÉ JE NÁM NEJBLIŽŠÍ

Co zůstává stejné?

Naše mise i přístup k vám se nemění. Nadále jsme tu, abychom vám pomáhali vybírat technicky promyšlené a spolehlivé vybavení pro lezení, outdoor i práci ve výškách.

Děkujeme, že jste součástí našeho příběhu.

Tým Vertone

Dobrodružství začíná u nás.

Vertone

MONGOLSKO

PŘECHOD ZAMRZLÉHO JEZERA KHOVSGOL

—
@PAVLINA_ADAM

Třesuté mrazy, praskání ledu, saně za zády a 150 km dlouhé kluziště před námi. Dokonalá mentální očista.

Proč to vlastně děláš?!

Mrzne, až praští. Už když člověk vystoupí z letadla, víčka mu přimrzají k sobě a nadechnout se je skoro nemožné. A to jsme teprve v Ulánbátaru, kde je „příjemných“ -25°C a slunečno. Na severu nás čekají mrazy, které se přes den sotva vyšplhají k -32°C .

Cíl této výpravy není nic jiného než vyrazit hluboko do vnitrozemí euroasijského kontinentu, daleko od civilizace i zdravého rozumu – přejít největší jezero v Mongolsku, Khovsgol Lake (Chövsgöl núr). Někdo by mohl říct, že 150 km po hladkém ledu ze severu na jih musí být děsná nuda.

Plán je jasný: tři dny rovně, u ostrova mírně doprava, další tři dny rovně. Žádné kopce, žádné bloudění, žádné vzrušení. Jenže když ti v noci pod stanem puká led a nevíš, jestli ráno vstaneš na stejném místě nebo o pár metrů níž, pod hladinou jezera, přestává být tenhle plán tak nudný.

Po příjezdu měním peníze a během vteřiny se stávám milionářem. Bohužel jen v mongolských tugrikách. Na velké utrácení není čas. Nakupujeme poslední zásoby jídla a samozřejmě i balení zmrzliny. Stejně všechno zmrzne, tak co.

Horká voda nad zlato

Při přechodu v takto mrazivých podmínkách je potřeba hospodařit se svou energií, aby člověk zvládl nejen denní dávku kilometrů, ale zároveň mu zbyla

síla na vyhřívání vlastního těla. Každý den, jeden po druhém, je třeba hlídat, aby se člověk nezpotoil a neměl na sobě nic vlhkého a neprochladl, nebo nepřimrzl k jakékoli kovové části, třeba k zipu na bundě.

A tak asi není těžké si představit, co si po celém dni v mrazáku přejete nejvíc. Teplý čaj! Bohužel naše kartuše si řekly, že -30°C je přesně ten moment, kdy se přestanou snažit. Vařit na letní směsi do -18°C se ukázalo jako poněkud ambiciózní plán. Ne že bychom podcenili přípravu, ale naše objednané kartuše do -42°C uvízly v logistickém pekle čínského nového roku.

Na poslední chvíli bookujeme chatku u jezera a mekgajrovským stylem tuňime naše MSR reaktory. Horká voda pod kartuši, měděný drát jako tepelný

vodič a kousky karimatky na izolaci. Výsledek? Kartuše se uvolila pustit trochu plynu a karimatka se spekla na permanentní grilovací podložku. Ale čaj máme! První malý úspěch!

V chatce ještě ladíme poslední detaily výbavy a skládáme saně. Všechny součástky jsou tak zamrzlé, že do sebe nepasují. Voskujeme je tedy škvarkovou pomazánkou, kterou máme na svačinu. Zbývá už jen vyrazit.

Všichni tady umřeme. Nebo aspoň přijdeme o rozum.

Hladká ledová plocha je zapadaná vrstvou sněhu, a tak se s každým krokem propadáme a místo plánovaných tří dnů k ostrovu dorážíme až o den později. Brusle? Skvělý nápad, který jsme naštěstí zavrhlí ještě před odjez-

dem. Nesmeky? Lepší než nic, ale ve sněhu úplně k ničemu. Lyže? Jo, ty by se hodily úplně nejvíc, ale na to už je trochu pozdě.

V noci nás budí praskání ledu. Je tak hlasité, že se kolikrát nedá usnout. Když si člověk lehne na bok, kromě skřípání a ran, jak z lomu, slyší probublávání vody, která s každým prasknutím dostává nový prostor pro svou existenci. Skoro jako ve vířivce, jen bez vířivky a sklenky prosecca. Asi by to člověk nějak přešel, kdyby neslyšel, jak praskliny probíhají přímo pod jeho stanem a každou přibývajícím hodinou a dnem jsou intenzivnější. Jak budou velké? Co když pohltní celý stan? Jak rychle se dostanu ze spacáku, ve kterém kromě všech vrstev mám veškerou elektroniku, vodu na ráno, vnitřní

botičky a další oblečení? Za jak dlouho v té vodě umrznu? Nebo se dřív utopím? Každý tuto pohádku na dobrou noc řeší po svém. Někdo prášky na spaní, Kuba používá špunty do uší a jiní přecházejí na víru a modlí se. A já? Já naštěstí spím dobře.

Spalo by se určitě lépe, kdyby polovina lidí nevypověděly službu nafukovačky. Všechny sice byly dimenzované do velkých mrazů s vysokým tepelným komfortem, ale to už se nedalo říct o jednotlivých komponentech a lepidlu. Všem odešly závity a začaly unikat. Moje Thermarest XTherm drží jako helvetská víra. Dělim se tak o svou záložní pěnovku a přihazuji k tomu batoh a oblečení navíc na podložení.

Nepřítelem číslo jedna se po pár dnech nestává mráz, ale vítr. Když fouká, není se kde schovat, a tak musíme několikrát měnit trasu a snažit se obejít ostrov ze strany, kde to fackuje o něco méně. Ráno se těšíme na noc, v noci na ráno, a úplně nejvíc se těšíme, až budeme v teple, a hlavně na pevnině.

Mačkám SOS tlačítko...

Celá výprava jde podle plánu. Dokud nejde všechno do háje. V Mongolsku totiž neexistuje „mírný zdravotní problém“, jen „všichni tady umřeme“. A tak, když jeden z členů výpravy dostane epileptický záchvat, nastává kolotoč absurdity.

Pátý den na jezeře mačkám červené SOS tlačítko na satelitním komunikátoru. V Británii mi kdosi hlásí, že „záchranka je na cestě“ a že do hodiny jsou u nás. Paráda! Až na to, že jsme uprostřed zamrzlého jezera. 70 km doprava nic. 63 km doleva taky nic. Jen

samý led posetý trhlinami a tarosy, hromadami chaoticky navrstvených ker vzniklých tlakem a pohybem ledu. No a jediný mongolský vrtulník? Na výstavě.

Po třech hodinách přijíždí malá Toyota a vyskakuje z ní šest Mongolců. Netuším, jak se tam vešli, ale teď už vím, že na záchranu zvolili low-cost variantu. Po pár desítkách minut přesvědčování následuje transport do místní nemocnice – což je místo, kde se o pacienta staráte sami. Sestřičky mi ochotně ukazují, jak si zatopit a kde můžu koupit jídlo pro pacienta. A léky máte, že jo?

Naštěstí se do situace vkládá český konzulát a domlouvá transport do Ulánbátaru. Jenže Mongolci to vidí jinak. Po mnoha hodinách, několika improvizovaných taxicích a s diagnózou, že pokud nás něco zabije, nebude to tenhle výlet, ale byrokracie. V provinční nemocnici v Mörönu zařazují rentgen plic na seznam povinných vyšetření (protože proč ne). Diagnóza? „Pacient je zdrav.“ Jsem sice jiného názoru, ale chci tomu věřit.

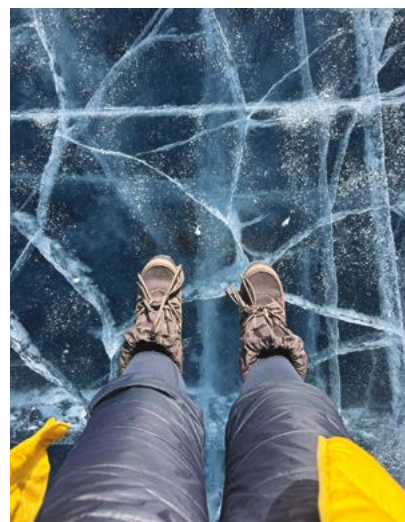
Dát či nedat úplatek?

Mezitím zbytek výpravy pokračuje v putování. Za chvíli mi přichází zpráva, že je zastavila místní vojenská policie, protože na jezeře být nesmí, je to nebezpečné. Radím klukům, ať každému dají 20 dolarů. Kluci se ale bojí, aby je nezavřeli za dávání úplatku, a tak je nakonec zavřou, že žádný nedali. Z nemocnice si tedy odskakuji na místní policejní služebnu, abych je vyzvedla.

Cestu jsem naplánovala tak, abychom naše ledové putování ukončili na břehu vesničky Khatgal, kde v té době vrcholí Ledový festival, kam se sjíždějí lidé z celého Mongolska. Nejen teplota, ale i morálka v týmu je hluboko pod bodem mrazu. To ale nebrání poslednímu zbytku polárníků zkusit přechod dokončit. Dva dny po našem rozlouče-

ní vítám všechny se slzami v očích na pevnině. Všichni jsme to přežili! K psychické újmě přibylo už jen pár omrzlin, které jsme si v různé míře všichni přivezli domů jako suvenýr.

A proč to vlastně dělám? Protože všechny tyhle historky jednou budu vyprávět u krbu. V teple. S čajem, který není zamrzlý. A to za to stojí. ▣

PŘEHLED TYPŮ VÁZÁNÍ SNĚŽNIC:

@VYBAVENINACESTY

1. PARAGON (ASCENT SERIES)

- **Použití:** Pro extrémní horský terén a ledové povrchy
- **Výhody:** Maximální kontrola uchycení boty, stabilní výkon při bočních stoupáních, odolnost v náročných podmínkách
- **Terén:** Ideální pro zimní expediční túry v náročném horském terénu

2. PARADIGM (EXPLORE SERIES)

- **Použití:** Pro středně náročný terén a celodenní výpravy
- **Výhody:** Pohodlné vázání s rychlými přezkami, intuitivní manipulace, stabilita i na strmých svazích
- **Terén:** Vhodné pro celodenní výlety do kopcovité krajiny

Vyberte si sněžnice, které vás ponesou k zimním dobrodružstvím!

3. PARAGLIDE (TRAIL SERIES)

- **Použití:** Pro rovný a lehce zvlněný terén
- **Výhody:** Intuitivní a pohodlné vázání, jednoduchá manipulace, ideální pro začátečníky
- **Terén:** Vhodné na turistiku do lehkého terénu

MEZINÁRODNÍ HOROLEZECKÝ FILMOVÝ FESTIVAL

TEPLICE NAD METUJÍ

Je nejstarším a největším setkáním horolezecké komunity v České republice a zároveň nejvýznamnějším festivalem pro všechny outdoorové nadšence. Historie festivalu sahá až do roku 1980, kdy horolezec Míra Šmíd uspořádal první, tzv. nultý ročník. Inspiraci čerpal ze západního světa, odkud přivážel unikátní filmy, materiály a trendy v lezení, které viděl za „Železnou oponou“.

MHFF

Festival se stal jedinou akcí v tehdejší Československu, kde se mohla setkat celá horolezecká komunita. Po smrti Míry Šmída byla jeho činnost do-

časně přerušena, ale v roce 1992 festival oživil starosta města Radek Myška spolu s lezeckou legendou Tomášem Čadou, čímž začala moderní éra MHFF. Od té doby se festival stal každoročním svátkem horolezecké komunity. Organizátorem MHFF je od roku 1992 město Teplice nad Metují.

Současný MHFF

Mezinárodní horolezecký filmový fes-

tival je čtyřdenní soutěžní přehlídka filmů s lezeckou a horskou tematikou. Součástí programu jsou multimediální prezentace domácích i zahraničních hostů a osobností horolezeckého sportu, různé soutěže a workshopy pro účastníky festivalu a nedílnou součástí jsou také prodejní trhy outdoorového vybavení. Festivalem během posledního prázdninového víkendu ožívá celé město Teplice nad Metují.

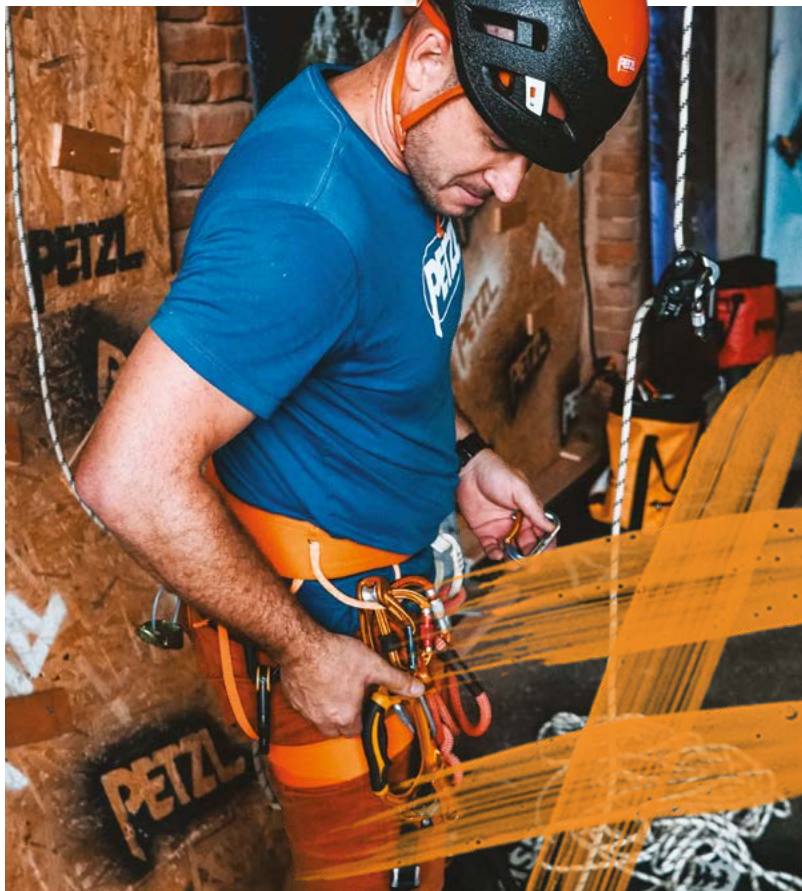
Statek Petzl Village

Novinkou festivalu je další lokalita na statku poblíž kempu, kde vznikla nová scéna. Díky vedení města a technickým službám Teplice nad Metují se starý statek proměnil v kouzelné místo pro projekce filmů a další zajímavé aktivity pro diváky.

V minulém roce se naše firma Vertone poprvé v historii rozhodla účastnit se MHFF, a to nejen prodejním stánkem

Stará budova bývalé stodoly se tak proměnila na pomyslnou „ledovou stěnu“ (led nahradily dřevěné desky), na které si mohli dospělí i děti vyzkoušet, jaké to je stoupat kolmou stěnou s cepiny v ruce. A tak po skončení promítacího bloku se lidé vyhnuli ven ze sálu, plni zážitků z právě zhlédnutých filmů, a stanuli přímo před naší lezeckou stěnou, která lákala k dalšímu dobrodružství. Naši instruktoři se nezastavili od

spousty nezapomenutelných zážitků. A my se těšíme na příští rok, kdy se budeme snažit přijít zase s něčím novým a zajímavým, co vám umožní zažít nepoznané. ▣

na náměstí, ale značka Petzl se stala hlavním partnerem celého festivalu. Zaujaly nás prostory v nově otevřené lokalitě Statek a chtěli jsme je oživit aktivitami, které by účastníkům festivalu propojily duševní zážitek z promítaných filmů se skutečným fyzickým zážitkem. Proto jsme se domluvili s pořadateli a ze Statku se stala Petzl Village, místo, kam si lidé chodí odpočinout z rušného centra města.

rána do večera po celou dobu pořádání festivalu.

Kromě zážitkových aktivit jsme v našem centru pořádali i výukové workshopy a soutěže. Na programu byly přednášky na téma jak správně dojišťovat malé děti na via-ferratách a soutěže o nejlepšího jističe.

I když byl pro nás festival náročný a po čtyři dny jsme se nezastavili, věříme, že účastníci si ho užili a odnesli si z něj

EXPERIENCE #
THE DIFFERENCE

V SUCHU, V TEPLÉ A S PLETENCEM V RUCE

ANTIBIOTICKÁ MISE NA LOFOTECH

Šárka Knížková
@nutrie_v_běhu

Naprosto klasicky byl v plánu na letošní léto Kyrgyzstán (jako ostatně už třetí sezónu) a jako klasicky to nevyšlo. Zaprvé kvůli závratným cenám letenek, přičemž ty mohly konkurovat například Bali nebo Maledivám. A zadruhé jsme s sebou neuložily žádné švarné udatníky a po loňské zkušenosti v Albánii se nám jako dvěma jizerskohorským cácorám s vzeřením 15letých děcek bez testosteronem oplývajících bodyguardů nechtělo.

Takže jsme tak s Kátou projížděly naše bucket listy a shodly se na plánu pro letošní srpen – balíme batůžky a letíme na Lofoty!

Akorát, že vůbec

Takhle easy to být přece nemůže, že jo. Moje tělo zavětrilo dovolenku a imunitní systém se rozhodl hodit si kopýtka nahoru ještě o pár dní dříve. Takže jsem cca 5 dní před odletem vyfasovala antibiotika na streptokoka, který si vytvořil basecamp na mých uzlinách a rozhodl se tam zabydlet ve formě kvalitní anginy. A bohužel, ani několikadenní antibiotická kúra ho nepřesvědčila k odchodu. Já už mezitím koupila to nejdražší pojištění na světě se stornem cesty a věděla, že v tomhle stavu prostě do letadla nastoupit nemůžu. Pan doktor předepsal tedy nová, širokospektrá antibiotika a řekl, že na dovolenou mohu odletět, pokud budu v klidu, v suchu a v teple. To zní definitely jako sever Norska ve stanu, heh. No nic. Antibiotika 6 hodin před odletem zabraly, takže zabalit batůžek a Norsko, chystej uvítací výbor!

Skořicovo-kardamonové pletence

Už na přestupu v Oslu jsme se jaly zjišťovat, jaká že to tedy bude náplň naší cesty, a vydaly se koštnout prvního skořicového šneka v norském stylu.

A to už nás nepustilo. Tohle lahodné těstíčko nadýchané jako obláček, s křupavou kůrčičkou navrchu a skořicovým máslem uvnitř se stalo nedílnou součástí našich dní a veškeré výlety se plánovaly tak, aby po cestě byla alespoň jedna koštovačka. Rekonvalescence v královském stylu.

V klidu, v suchu a v teple

Večer jsme přiletěly do Bodø a přivítalo nás klasické norské počasí – foukalo, pršelo a bylo pocitově asi 10 stupňů. Veškeré plány na skládání a rozkládání stanu se tak začaly řídit předpovědi počasí. Kterou se ovšem odmítlo řídit reálné počasí a o suchu a teple se nám mohlo jenom zdát. Zaplaťpánbůh za to, že stan Hubba hubba bikepack 2 je složený tak za 2 minuty (minimálně v podání těchto dvou silných a nezávislých žen) a člověk tak nemá ani čas začít frflat. Na trajekt jsme čekaly v kavárně s norskými vaflemi (které jsem se svou supr angličtinou omylem objednala dvakrát, ale tak neztratí se, že, regeneruju přece) a navečer dojely trajektem do Moskenes a rozhodly se stopnout do Å. Bláhově jsme si mys-

lely, jaké bude stopování žůžo labůžo a že jako dvě nadmíru sympatické slečny nebudeme mít problém. Kulový. Po pár opovrhlivých pohledech jsme byly značně zdeptané a když nás nabrala sympatická Švédka, došly jsme k závěru, že to byl první a poslední stop.

V rámci odpočinkového dne jsme se vydaly na easy procházku okolo jezera. Bohužel bylo ale po několikadenních vydatných deštích vše tak rozblácené

barvami připomínal galaxii tetovačku objednanou z Temu a rozhodně byl na několik dní to nejbarevnější, co jsme v dešti a mlze viděli.

Nebylo zbyti – za tuto hrdinskou výpravu jsme si zasloužily nejen kafičko a pletenec v místní pekárně (kterou pasujeme na naši nejoblíbenější!), ale hlavně ubytování na posteli. Musím říct, že při pochodování po jejich světlých koberečích v botách, ze kterých odpadávaly kusy bahna, jsme se cítily

Ideálka na pláž

Naše další cesta mířila na Kvalvika beach – údajně jedna z nejkrásnějších pláží na světě. Mazácky už jsme si našly jízdní řády autobusu, které narozdíl od předpovědi počasí krásně seděly, a s uspokojením zjistily, že Lofoty jsou z hlediska infrastruktury nádherně pořešeny.

Pocitová teplota 7 °C, vytrvalý déšť a silný vítr – to zní rozhodně jako ideální plážové počasí. Z Fredvangu jsme

a podmaččené, že z toho byla velmi neodpočinková procházka, jejíž součástí byl obědový slejvák, velmi zkušené lékařské ošetření zraněné ruky (naštěstí ne naší) a jeden nemotorný pád z cesty. Z tohoto nelitostného souboje jsem si odnesla pozoruhodně dramaticky vypadající hematom, který svými

dost nepatřičně. Ale tento diskomfort opadl v momentě, kdy jsme si ještě v hogo fogo koupelně vypraly boty a oblečení a z útulného pokoje udělaly profi sušárnu s topením na 30 a otevřenými okny. Takže – konečně v suchu a v teple.

tedy dorazily nejprve do hobiti budky, která se na pláži nachází (konečně nějaký obývací odpovídající našim rozměrům!) a následně postavily stan za písečnou dunou s výhledem na hory a moře. Na Kvalvici jsme plánovaly zůstat dvě noci s vidinou toho, že se vyjasní. Inu, vyjasnilo se až při našem

odchodu, pochopitelně. Za těch pár dní jsem, samozřejmě za zvuku věty "v suchu a v teple", učinila pár důležitých poznatků:

- já strašně dlouho žila v domněni, že nepromokavé kalhoty jsou pro močoky. Ne, fakt, prostě přežitek, který člověk nepotřebuje. Upřímně, nevím, co bych tam bez Solution Pants dělala. Geniální vynález.
- nepromokavé ponožky jsou geniální! V tomhle počasí jsou durch prostě všechny boty světa. Ale u těch běžeckých máte alespoň malou naději, že Vám ještě někdy uschnou a nepromok ponožky udrží ty nožky jakž takž v suchu.
- svetr a péřovka jsou nejlepší outfit na den i na noc (narozdíl od 3 kusů šortek, letních šatů a kšiltovky)
- teplý spacák je fajn, ale když si pořídíš kvalitní karimatku (třeba Thera-rest), tak si nemusíš kupovat už třetí spacák, protože máš pocit, že ti ve všech je zima – ne, jen ti doteď táhlo na zadek kvůli nekvalitní karimatce, ehm
- STE je podle mě dílo na Nobelovku. Jako vážně – jedna věc je to, že máte do bříška něco výtečného. Kdybych si mohla vybrat, jestli chci na randičko do michelinské restaurace nebo tohle lyo jídlo, rozhodně volím Chicken Fried Rice. Nutričně je to navíc naprostá pecka a já to miluju. A víte, co? Když si to jídlo zalijete, funguje jako výborný ohřívač nohou. Vyzkoušeno za Vás, nemáte zač.
- no a když zrovna nezalíváte STE, tak tyhle ohřívače, ty mi doslova zachraňovaly zadek. Jakože to si dáte do ponožek a jste vysmátý až do rána. A když se jako nechcete rozmazlovat, tak je dáte zpátky do sáčku a opět vytáhnete, když si chcete dopřát. A ony hřejou dál! (A mimochodem jsem je používala i když jsem měla doma horečku a za boha se nemohla zahřát v posteli, doporučuju, hihi)
- konec reklamního okénka "v suchu a v teple", bylo mi potěšením

Naším jediným cílem z Kvalviky byl Ryten – takový fotogenický kámen s Kvalvikou v pozadí. Upřímně by bylo super, kdyby nebyla půlka těch výhledů v mlze, ale i tak to byla vskutku oku lahodící scenérie.

V suchu a v teple part 2!

Sluníčko! Konečně! Zamířily jsme do vyhlášeného kempu Lofoten beach camp, že když nic jiného, zasloužíme si po 2 dnech sprchu. Která ale k našemu zklamání stála 20 NOK a trvala nepříjemně krátkou dobu. Po průměrném pletenci s podprůměrným kafeem i obsluhou nezbyvalo nic jiného než si spravit chuť saunou, kde jsme se konečně dosyta prohrály. A to jsme teda vychytaly parádně – takové saunování s výhledem na zapadající slunce a se zchlazením v Severním ledovém oceánu, to opravdu spravilo všechna trápeníčka.

Výhledové a kempovací por'o

Po jednom dni v kempu jsme měli lidi až nad hlavu, tudíž jsme poprosily chat gpt, aby nám našel nějakou hezu vyhlídku. Øffersoykammen se zdál velmi nenápadný, očekávaly jsme tedy samotu a ticho. Jaké bylo naše překvapení, když jsme viděly proudy turistů mířící na "naši vyhlídku". Nu což, už jsme na cestě, takže jsme krosny hodily do křoví (přece se s tím nebudeme tahat, když půjdeme zpátky tou samou cestou, že) a vycupitaly na kopec. Nutno ale podotknout, že za ty výhledy to rozhodně stálo! A dokonce jsme vytasily krátké rukávy a sluneční brýle. Neuvěřitelné.

Potom jsme ještě doobešly kopec s výhledy na moře a rozhodly se zakempit na Haukland beach. Další místo, které je za nás absolutně nedocenené! Jedná se o malebnou pláž sevřenou horami s dechberoucím západem slunce. Lidí je tu opravdu poskrovnu, koupáčky legendární a hlavně – velice příjemná kavárna s excelentním banana breadem. A k našemu překvapení zde byla i (teplá!) sprcha zadarmo. Tady se nám

že to bude parádička. Parádička by to byla, kdyby slunce nezapadalo na druhé straně. A tak nezbývalo nic jiného, než dát budíček za 4 hodiny a vyrazit i na východ. To považuji za masterpiece nápad, protože výhled opravdu dostál své pověsti a díky nekřesťansky brzké hodině tam opravdu nebylo přecpáno. Za hřích považuji akorát to vstávání, ale zase kvůli snidani s takovým výhledem bych nejspíš byla ochotna vybušit ty schody ještě několikrát. Vlastně bych zážitek z výhledu skoro připodobnila k zážitku z toho dortu.

Na konec světa a domů!

Poslední dva dny jsme strávily na ostrově Værøy. Přestože se jedná o turisty opomenuté místo, já bych ho na seznamu doporučení napsala na horní příčky. Celý ostrůvek je v podstatě jedna velká vesnice, všichni se znají a jsou nějak propojeni (což jsme zjistily od lofotského páru v sauně, který zjevně došel k názoru, že ticho by bylo

ohlušující a odmítal nás nechat v klidu rozjimat). Jen je potřeba počítat s tím, že autobusy tam nejsou, infocentru se nevyplatí otevřít, vyhlídnutá kavárna bude zavřená a Coop má v sobotu zkrácenou otevírací, v neděli zavřeno úplně. Past vedle pasti prostě. A co ještě – papuchalci, na které jsme se chystaly počíhat, už byli dávno v čudu, a pláž, na kterou jsme si dělaly zálusk, byla dostupná jen lodí, ale rozhodně ne z útesu 500 m n.m., který jsme si zvolily jako náš výchozí bod. Nicméně díky fantastickým výhledům z ložnice a z terasy (rozuměj – ze stanu) jsme vlastně vůbec ničeho nelitovaly. No uznejte, jestli všechny tyhle habaďury přebije jediný výhled, tak už to fakt musí stát za to! A hlavně – jsme našly tu saunu, kterou jsme mohly na další večer rezervovat. Nejen, že si člověk zahřeje nohy, ale dle našich dosavadních zkušeností také sauna znamenala sprchu. Zkušenost do života prostě.

Poslední den se nesl (pro změnu) v duchu kafiček, kardamonových pletenců, psaní pohledů, nakupování kvikk lunsjů a sladkých norských sýrů, které vlastně tvořily mimo STE druhý základ našeho jídelníčku. Celkově to za mě byla jedna z nejhezčích dovolených. Nevím, jestli tak hodnotím díky těm kafičkům (umím být v tomto směru dost neobjektivní), ale možná tím pravým důvodem bylo to, že jsem se poprvé v životě nikam nehonila a neměla nutkavou potřebu do klasického dne nacpat aktivitu, které by normální smrtelník rozdělil do 3 dní. Možná to je někdy potřeba. A Lofoty jsou kousek světa, který rozhodně stojí za to vidět, výhledy si užít a nespěchat.

Vybavení

Mimo ódy, které jsem pěla o pár odstavců výš, mám ještě potřebu vyventilovat svoje nadšení z pár dalších kousků. První, co moje post-antibiotiková fyzika velmi docenila, byl fakt,

že jak STE, tak Montane vybavení, jsou prostě lehký jak jednorožčí prd a umožnilo mi to se vybavit jak na několikátýdenní strastiplnou výpravu. To, že nemusím volit mezi jedněma legínama nebo o jídlem navíc, považuji za výsostné privilegium. (A co víc – mohla jsem si k tomu všemu zabalit i ty plavky a troje šortky, kdyby náhodou nedej bože přišly tropické teploty.) Takže se mi podařilo dodržet “v suchu a v teple” nad očekávání moje i mého obvodního lékaře, a navíc být ještě se spoko naplněným trávicím traktem. Nebýt Montane, jsem přesvědčena, že bych byla natolik velká osina, že by mě Káťa nechala napospas Juanovi. Takhle jsem ale zhruba do $\frac{2}{3}$ pobytu disponovala dokonce voňavým oblečením, mohla vrstvit do aleluja (jakože reálně, kdo může říct, že má na trek ve 38 l krosně 3 bundy?) a cítila se jako to-

tální král v zámku. Tudíž největší dík za dokončení této antibiotické mise patří rozhodně Vertone za skvělé vybavení. A pochopitelně i Kátě za nehynoucí trpělivost a dobrou náladu ■

Top vybavení na Lofoty:

- Stan MSR Hubba Hubba Bikepack 2
- Karimatka Thermarest
- Lyofilizovaná strava Summit To Eat
- Kraťasy Montane Ineo Lite Shorts
- Kalhoty Montane Ineo Lite Pants
- Tričko Montane Dart T-Shirt
- Triko s dlouhým rukávem Montane Dart Thermo Zip Neck
- Solution Pants
- Womens Anti-Freeze Hoodie
- Protium Lite Pull-On
- Featherlite Jacket
- Bunda Montane Minimus Lite Jacket
- Womens Alhena T-Shirt

Moonlight Buttress je považovaná za jednu z najpôsobivejších špárových pieskovcových ciest na svete. Táto nádherná cesta vedie stredom výrazného oranžového piliera, a nasleduje unikátnu líniu špár, ktorá sa tiahne od úpätia až na vrchol a pritom sa nikdy nerozšíri na viac než pár centimetrov. Takmer 300 metrov čistého špárového lezenia.

Prvý voľný prelez sa podaril v roku 1992 legendám Peter Croft a Johnny Woodward. Obtiažnosť cesty vtedy stanovili na 5.13b, no postupne sa klasifikácia ustálila na 5.12d. Aj to však vystihuje skôr celkovú náročnosť a vytrvalosť, ktorú si prelez vyžaduje, než konkrétne najťažšie miesta. Cesta je neuveriteľne konzistentná a dĺžky sú veľmi vyrovnané, nasledujúce takmer dokonale paralelné prstové špáry. Skvelý zážitok dotvára aj úžasná expozícia a viaceré veľmi pohodlné štandovacie police.

O tejto ceste som snívala už niekoľko rokov, ale mala som z nej veľký rešpekt. Viacero kamarátov z Yosemitev mi vravelo, že cesta je ťažšia pre ženy, lebo veľké prsty sú tu rozhodne výhodou. Tento fakt potvrdil aj popis cesty, kde sa uvádza, že v ceste treba 5 friendov veľkosti 0,4 a 6 friendov veľkosti 0,5. Rozhodne môj najmenej obľúbený rozmer špár, kde mi už nevojde žaba ale prsty ešte prepádávajú. Po týždni tréningu v Indian Creeku, kde mi presne tieto rozmery absolútne nešli, sme sa rozhodli do cesty ísť pozrieť. Mali sme informácie, že skala v Zione má v porovnaní s Creekom trochu lepšie trenie a je členitejšia, takže sa tam občas nájdu aj nejaké stupy, čo lezenie o niečo zľahčuje.

Mala som celkom pochybnosti, ale môj parťák, Tim Miller mal pocit, že by sme cestu mohli skúsiť preliezť na prvý pokus, za jeden deň. Veľa ľudí v ceste bivakuje, aby si rozložili ťažké lezenie

do dvoch dní, nám sa však zdalo, že absolvovať celé martýrium s ťahaním svini a portaledge je kvôli 10 dĺžkam dosť zbytočné.

Naliezli sme teda skoro ráno, motivovaný na rýchly prelez na prvý pokus. Začiatok cesty išiel pomerne hladko, prvé štyri dĺžky sú ľahšie, no po nich nasleduje 6 dĺžok obtiažnosti 5.12, pri ktorých je ťažko povedať, ktorá je vlastne tá najťažšia, záleží, čo komu sadne. Ja som ťahala hneď prvú z ťažkých dĺžok, dĺžku číslo päť a hneď tá ma poriadne vyškolila. Dĺžka začína pre mňa ťažkým bouldrom, ktorý mi vôbec neseďí. Najprv treba urobiť koordinačný skok, rovno od šandu a hneď po ňom mantel na chyt do ktorého sa skáče. Trvalo mi asi 10 pokusov kým som prvý krát skok spravila no hneď na to som spadla v mantli. Keďže sme stále boli v prelezovom móde, tak som sa spustila dole a skúsila znova. Po ďalších 10 pokusoch sa mi zase podarilo urobiť

MOONLIGHT BUTRESS

LEZENIE NA AMERICKOM PIESKU

Michaela Izakovičová

skok, no mantel zase nevyšiel. Do tre-tice sa to podarilo aj keď skok mi opäť zobral niekoľko pokusov. Za mantlom bol dobrý oddych ale odtiaľ nasledo-valo ešte asi 20 metrov vytrvalostné-ho prstového sokolíka. Vedela som že už nemôžem spadnúť a asi som sa tak veľmi snažila, že som tam nechala takmer všetku energiu na tento deň.

Ďalšiu dĺžku ťahal Tim a tá zase vyško-lila jeho, silového sokolíka síce pre-krauloval ako nič, ale technický špá-rový úsek nad ním mu prišiel takmer nereálny. V tej chvíli už bolo pomerne dosť hodín, boli sme na priamom slnku a vedeli sme, že ak sa chceme dostať hore tak to už na ďalšie opakovanie dĺ-žok nebude čas. Rozhodli sme sa teda liezť ďalej a po prípadný prelez sa vrátiť iný deň.

Dĺžka číslo sedem bol veľmi neprijem-ný kónický komin, ktorý sa smerom hore zatváral a zužoval a v určitom bode sa bolo treba otočiť a liezť na sokolíka až ku štandu. Toto bola moja dĺžka a aj keď komin som nejako pre-liezla, pretočenie do sokolíka mi prišlo hrozne ťažké a spadla som. Vytrvalost-ný zvyšok dĺžky som preliezla len po častiach a aj tak to bol riadny boj. Tim mal z komína ešte horší zážitok ako ja, akurát že mne, na rozdiel o neho, po tejto dĺžke mi úplne došli baterky a zvyšok cesty som viac menej len trpela. Prsty na rukách aj nohách ma boleli tak, že bolo úplne utrpenie str-kať ich do špáry a do predlaktí ma chy-tali kĺče snád v každom druhom kroku. Ďalšie tri dĺžky mi v tomto stave prišli takmer neleziteľné, hlavne úsek strmej špáry bez stupov, ktorá bola v podsta-te len campus po ring-lockoch. Ledva som doliezla hore a mala som pocit, že cestu nemám vôbec šancu vyliezť. Tim bol po tomto pokuse oveľa optimistic-kejší a motivovaný na prelez.

O týždeň na to sme sa do cesty vrátili. Ja som po predošlej skúsenosti vôbec neočakávala, že by sa mi to mohlo

podariť vyliezť, ale chcela som aspoň skúsiť bez pádu vyliezť čo najviac. Našťastie sme sa ako tím skvele dopĺňali a dĺžky, ktoré sedeli mne tak nesedeli Timovi a naopak. Takže sme si ťahanie rozdelili podľa toho čo komu viac sedelo.

Prvých päť dĺžok sme preliezli bez pádu. V šiestej dĺžke Tim spadol a tak som ju počas jeho oddychu išla vyskúšať natiahnuť a aj keď som spadla, tak som si aspoň vymyslela kľúčovú sekvenciu tak, že som vedela, že v ďalšom pokuse už nespadnem. A nespadol ani Tim. Najväčší boj sa asi odohral v dĺžke s komínom, ktorú sa mi nakoniec po obrovskom boji na druhý pokus podarilo natiahnuť. Tim sa v komíne zapotil ešte viac ako ja, ale nakoniec ho na druhom nejako vybojoval bez pádu.

Tak ako bol pre Tima postrachom komín, pre mňa bola postrachom deviata dĺžka, kde bol campus po ring-loc-koch. Stále som neverila, že sa mi ju podarí preliezť bez pádu. Našťastie tú natiahol Tim a tak ako on v komíne aj ja som si siahla na dno svojich možností a na druhom som to nejako vybojovala. Na záver už zostávala len posledná

50m dlhá vytrvalostná dĺžka. Tú som s vypätím posledných sil natiahla a tak sa nám spoločne, timovo podarilo preliezť túto cestu.

Obaja sme vyliezli všetky dĺžky bez pádu, každý sme ťahali svoju polovicu cesty a každý sme mali jednu dĺžku, ktorú by sme v ten deň asi neboli schopní vyliezť na prvom, ale vďaka tomu, že sme tam mali horné lano tak sme ju z vypätím sil vybojovali. Už rozumiem prečo väčšina ľudí dáva voľný prelez tejto cesty za dva dni. Aj

keď je to iba 10 dĺžok všetky sú neuvěřiteľne konzistentné a vytrvalostné, a vzhľadom na to že väčšina špáry je jednej veľkosti, tak to po niekoľko 100 metroch začne byť aj celkom bolestivé. Z tohto prelezu sme boli úplne vyčerpaní, ale tiež nadšení, lebo sme si ho skutočne museli vybojovať. ■

Text a foto: Miška Izakovičová, ambasadora Petzl

NOVINKY MSR 2026

VÍC MÍST, VÍC POHODY,
VÍC ROZUMU.
CO JE NOVÉHO U STANŮ
ELIXIR A HUBBA HUBBA?

MSR překopalo svou nejoblíbenější dvojku. Elixir zůstává „komfortní klasika“, Hubba Hubba se rozvětvila na LT (lehký a vzdušný) a HD (odolný do nečasu). Kromě čísel jsou to hlavně drobnosti, které dělají velký rozdíl po setmění, v lijáku nebo při ranním balení.

Co se mění obecně (napříč řadami)

- **Větší půdorys & objem:** nová generace pojme pohodlněji i široké karimatky (typu NeoLoft)
- **Rovné dveře a zipy:** snáz je „najdeš“ i potmě a jsou odolnější

- **Celokovové rohové uchycení:** pevnější, odolnější, líp se s ním manipuluje i v rukavicích
- **Lepší odolnost proti hydrolyze:** nové úpravy tkanin = déle voděodolné i při častém používání
- **Udržitelnější výroba:** MSR uvádí až 80% snížení CO₂ vs. dřívější materiály

Elixir™

– komfortní klasika v novém kabátě

Nejoblíbenější univerzální stan MSR dostal **větší půdorys**, aby pohodlně pojmul i široké karimatky typu NeoLoft™. Nový Elixir má svěžejší vzhled, pevnější zipy a **celokovové uchycení v rozích** – odolné, spolehlivé a snadno ovladatelné i v rukavicích.

Nové povrchové úpravy tkanin zvyšují **odolnost proti hydrolyze**, což znamená delší životnost a lepší nepromokavost při dlouhodobém používání.

A protože MSR myslí i na začátečníky, součástí balení zůstává **praktická podlážka**.

Elixir je ideální volbou pro turisty, kteří chtějí spolehlivý, univerzální stan za rozumnou cenu – teď navíc s modernějším vzhledem a vyšší odolností.

Hubba Hubba™ LT & HD

– lehkost nebo odolnost, volba je na vás

Ikonická řada Hubba Hubba™ se rozrůstá o dvě nové varianty – LT a HD, které reagují na různé potřeby dobrodruhů.

Hubba Hubba™ LT

Lehký, vzdušný a ideální do teplých a suchých podmínek. Díky jemné síťovině po celé stěně výborně větrá, minimalizuje kondenzaci a nabízí nádherný výhled na noční oblohu. Nový rolovací obal s bočním plněním usnadňuje balení.

Hubba Hubba™ HD

Tento model sází na **odolnost a stabilitu** – díky přidavným kotvicím šňůrám obstojí i v silném větru a dešti. Tkaniny i povrchové úpravy byly vylepšeny pro vyšší voděodolnost a dlouhou životnost. Přesto zůstává lehký a snadno sbalitelný, takže se hodí jak na delší treky, tak do proměnlivého horského počasí.

Ekologičtější výroba

MSR dlouhodobě směřuje k udržitelnější výrobě. Nové modely používají **roztokem barvené tkaniny**, jejichž výroba snižuje **uhlíkovou stopu až o 80 %** a výrazně šetří vodu.

Jak si vybrat „ten svůj“ MSR stan?

Tip redakce Maglajz:

- **Chceš pohodlí bez přemýšlení?**
Elixir 2/3/4 – ideální do hor i k autu.

- **Počítáš každý gram?** Hubba Hubba LT – ultralehký, prodyšný, krásně se balí.
- **Chceš mít klid i ve vichřici?** Hubba Hubba HD – odolný, jistota do nečasu.

MSR znovu potvrzuje, že i po více než 50 letech na trhu dokáže přicházet s inovacemi, které dávají smysl – pro uživatele i pro planetu.

Ať už se chystáte na víkend v Krkonoších nebo expedici do Skandinávie, nová generace stanů MSR vás nechá spát klidně – i když kolem fíčí vítr a padají kapky deště. ■

msr.vertone.cz

Chillaz

TRENDY S CHILLAZEM

*Pánská košile Peak District
má i dámskou variantu Fendel*

Dámská košile Similaun 2.0

Dámská mikina Wolchsee

Dámská mikina Chur

Móda je jako začarovaný kruh. Neustále se mění, ale některé kousky a styly se vrací nebo přetrvávají. Rok 2026 přináší svěží vlnu módní inspirace. Zapomeňte na minimalistický „quiet luxury“ (tichý luxus), příští rok se ponese ve znamení barev, textur a nápaditých stylů. Od futuristických prvků až po návrat 80. let.

Ale móda není jen o novinkách. Ona se totiž cyklicky vrací, jako kombinace inovace a toho, co už prověřené funguje. Některé staronové trendy nás budou provázet dál, protože si získaly nejen přehlídková mola, ale i naše srdce, a dokonce někdy i srdce našich maminek i babiček.

Denim a manšestr zažívá svou velkou renesanci.

Populární jsou široké a volné střihy, které působí nenuceně a pohodlně. Zakryjí i nedostatky postavy. Klidně si můžete vzít o jednu velikost větší košili a obléct si ji na mikinu s kapucí. Budete vypadat skvěle.

Široké kalhoty s volným střihem nás neopustí.

Jsou v módě už poněkoli káté a je fakt, že jsou nestárnoucí, spolehlivé a pohodlné. Baggy pants s nízkým pasem nebo vysokým sedlem jsou ideální pro každodenní nošení, a přitom vypadají skvěle s jednoduchým tričkem i oversized svetrem. Baggy pants symbolizují svobodu a pohodlí, což je přesně to, co dnešní móda potřebuje.

Módní návrat do 80. let přináší bohaté vzory, výrazné barvy a přehnané, tedy výrazné detaily.

Příští rok slibuje módu, která kombinuje eleganci, pohodlí a udržitelnost a zároveň je o experimentování a odvaze. Móda roku 2026 není o pravidlech, ale o radosti z vyjádření sebe sama. **Vybere si každý.** Nechte se inspirovat a vytvořte si šatník, který vám díky nadčasovosti a navrátilivším se trendům vydrží mnohem déle. ▣

Kompletní kolekci Chillaz podzim zima 25-26 si můžete prohlédnout na stránkách chillaz.vertone.cz

PETZL SWIFT LT

NOVÁ MINIMALISTICKÁ
ČELOVKA S VELKÝM
VÝKONEM

nout po jiném produktu, kterých má Petzl ve své nabídce celou řadu.

Autor: Martin Benc
(@ztracennatrailu, @dvanatahu)

Co uvádí výrobce Petzl

SWIFT LT je ultralehká, kompaktní čelovka s 380 lumeny je to vaše volba pro venkovní aktivity, při kterých se počítá každý gram, nebo pokud potřebujete nouzovou záložní svítilnu do batohu. Má tři úrovně svícení a také červené světlo, které neoslňuje vaše okolí. Minimalistický, ale funkční design hlavového pásku spojuje styl a pohodlí. Reflexní nit v pásku zajistí uživateli bezpečnou viditelnost v různých podmínkách. Trvale zabudovaný akumulátor 880 mAh lze pohodlně dobít přes USB-C. Je odolná dešti, můžete ji používat každý den, i za nepříznivého počasí (ochrana IPX4).

Hmotnost: 43 g

Max. světelný tok: 380 lumenů

Max. dosvit: 70 m / Výdrž: 2 hod

Standard světelný tok: 100 lumenů

Standard dosvit: 30 m / Výdrž: 6 hod

V prosinci přichází na trh nová čelovka, která nahrazuje dřívější model BINDI. V čem bude jiná?

Půl roku před uvedením na trh jsme ji poskytli našemu ambasadrovi, aby nám ji otestoval.

První zkušenosti Martina Bence

nová Petzl čelovka, u které vám ani nejsem schopný říct parametry a název. Ano, dostala se ke mně jak slepý k houslím ještě v testovací verzi. Nemá tedy cenu se zabírat výdrží, silou světla apod., protože tahle čelovka ani není stavěná k tomu, aby lámala rekordy. Je to ideální kousek pro hikery, kteří po tmě chodí spíše výjimečně a čelovku používají primárně po setmění kolem stanu. Rozhodující je tedy váha a tady už to začíná být konečně zajímavé.

Čelovka váží 43 gramů, což je poloviční hmotnost běžných outdoorových čelovek. Pokud tedy chcete mít čelovku, kterou vytáhnete jen občas a nesvitíte s ní celou noc v kuse (byť i to zvládne), je to jasná volba. Navíc nabíjení je čistě formou akumulátoru zabudovaném v těle, stačí zastrčit zespod USB-C (díky bože za to céčko!) a je hotovo. Žádné rozdělování krytky atd., což mě někdy u jiných modelů strašně iritovalo. Hlavní předností ale je, že i přes svoji lehkou váhu působí čelovka by-

telně a kvalitně. Stahování kolem hlavy je vyřešené skvěle, stačí vzadu gumičku na obou stranách prstem jen utáhnout nebo povolit, aniž byste museli čelovku sundat. I přes tenké gumičky drží na hlavě skvěle, možná bych jen nechal pogumovat zadní část těla, která se dotýká čela, aby při intenzivnější aktivitě a pocení nebylo nutné gumičky více dotahovat.

Světelný tok jde regulovat ve třech intenzitách a červené světlo je také samozřejmostí. Tenhle kousek najde místo ve výbavě dálkových turistů, kteří chtějí mít jistotu v podobě kvality, nechťejí tahat zbytečné gramy navíc a plýtvat klasickými tužkovými baterkami. Naopak nebude pro ty, kteří hledají maximální výkon po co nejdelší dobu při intenzivních aktivitách, jako jsou třeba noční horské přeběhy či jízda na kole. Tam určitě doporučuji sáh-

GR131 NA TENERIFE

@LEONTYNAFLENEROVA

Když se řekne „Kanáry“, většina lidí si představí pláže, hotely a all inclusive. My jsme se ale rozhodli poznat Tenerife jinak – pěšky, napříč ostrovem, po GR131. Trasa má kolem 90 kilometrů a vede od jihu k severu s převýšením cca 4600 m nahoru a téměř stejnou hodnotu metrů i dolů. Na této relativně krátké vzdálenosti ale ukáže neuvěřitelnou rozmanitost: borovicové lesy, kaktusy, polopoušť nebo sopečná pole pod Teide.

Ještě, než jsme mohli vyrazit na samotný trek, řešili jsme praktické věci.

První zastávka po přiletu byla v outdoor shopu – potřebovali jsme plynovou kartuši k vařiči. V batohu jsme totiž měli zásoby lyofilizovaných jídel od Summit to Eat, kuskus a pár dalších drobností. Jakmile jsme měli kompletní výbavu, nic nám nebránilo vydat se do hor.

Den 1 – První kroky

Z Arony jsme vyrazili do hor. Hned nás čekalo první pořádné stoupání – asi 1200 m nahoru. Bylo to náročné, s plnými batohy a každý krok vyžadoval soustředění. Ale odměnou nám byla noc uprostřed přírody. Daleko od světla měst, jen my a obloha plná hvězd. Sedět venku, koukat na rozlehlou hvězdnou oblohu a cítit, že jste úplně odpojeni od běžného světa – přesně tohle bylo kouzlo prvního večera.

Den 2 – Klesání, siesta a večerní obavy

Druhý den jsme nejprve klesli do malebného městečka, kde jsme plánovali odpočinek a doplnění zásob. K naší smůle jsme ale zapomněli, že ve Španělsku probíhá siesta. Čas se vlekl

a my si uvědomovali, že cesta navečer do místa přespání bude hodně náročná.

Večer jsme se nakonec usadili asi ve 2000 m nad mořem a šli spát s respektem k tomu, co nás čeká další den.

Den 3 – Teide na dosah a první krizovka

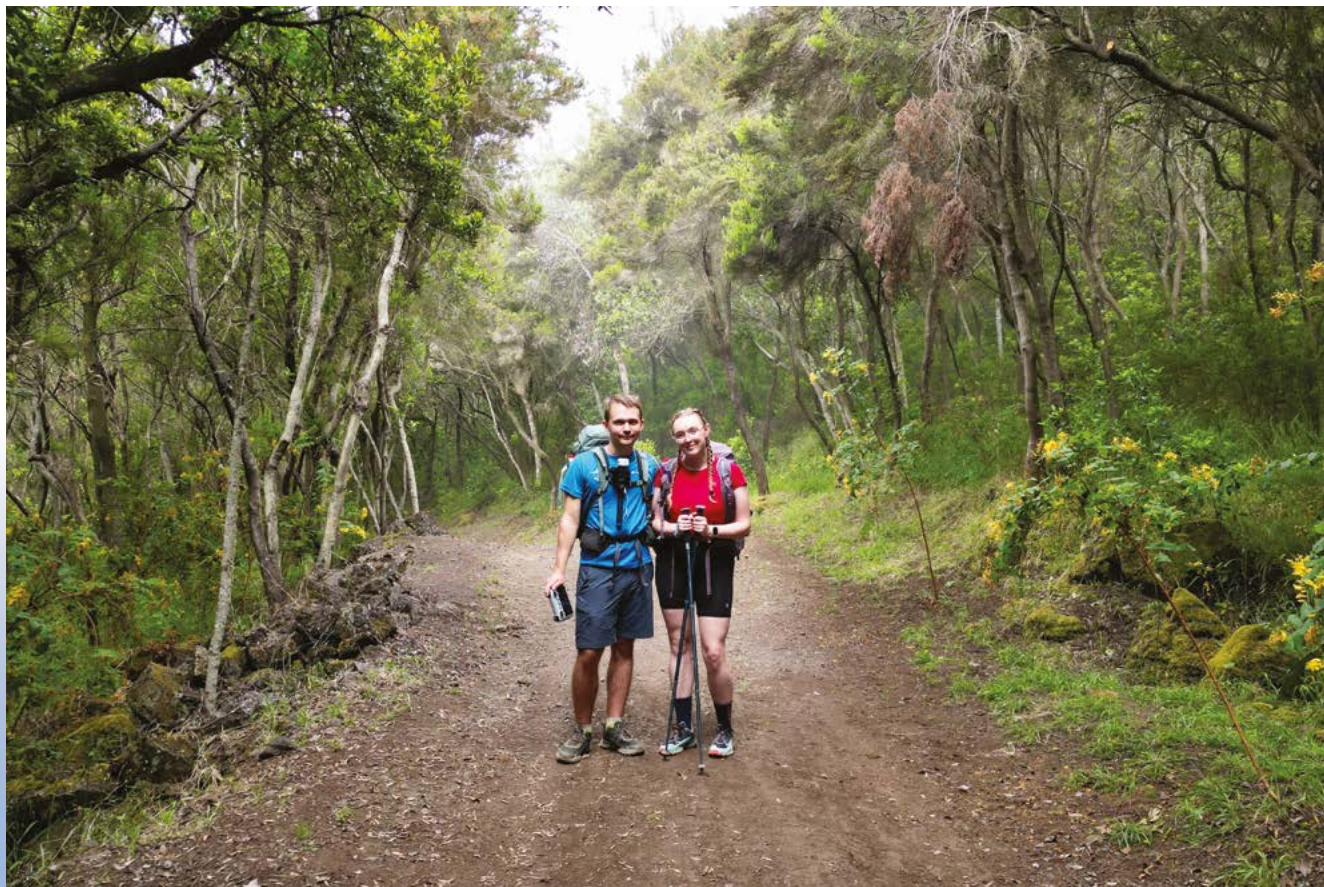
Vyrazili jsme za šera, vystoupali jsme asi 450 m a nastala dlouho očekávaná chvíle – poprvé jsme spatřili sopku Teide. Obrovská radost, úžasný pohled, který nám dodal sílu a motivaci. Před námi bylo ještě spousta kilometrů v její blízkosti, a v samé radosti jsme si ani neuvědomili, že nás čeká vyprahlá část s minimem stínu a stále se tenčící zásobou vody.

Po 16 kilometrech jsem se sotva plazila a držela se o pořádný kus dál za Tomem. Najednou zpomalil a jeho postoj u dveří refugia byl tak jednoznačný, že jsem nemusela slyšet ani slovo, abych věděla, že je zle. I tak se vzápětí z úst Tomu ozvalo: „Mají zavřeno!“.

Chvilí jsme tam stáli lehce paralyzovaní – co teď? Jako na potvoru mě zrovna

*Teide na dosah
a první krizovka*

SUMMIT
TO EAT

MONTANE

platypus

THERMAREST

v tuto chvíli zaskočily zdravotní lapálie, které jsem rozhodně řešit nechtěla. Nakonec jsme se odhodlali a vyrazili k dalšímu místu na spaní, které mělo být 10 km daleko s asi 1100 m klesáním. Bohužel bylo totálně zarostlé a spát se tam nedalo, takže jsme pokračovali ještě o pár výškových metrů níž, kde jsme konečně složili hlavu, pořádně se najedli a těšili se na další den.

Den 4 – Slunce, bocadillo a dobrá nálada

Ráno jsme vyrazili dolů do městečka, kde nás čekala odměna – doplnění zásob a ta nejlepší bocadilla, co jsme kdy měli. Slunce příjemně svítilo, nálada se zvedla a my jsme si mohli trochu odpočinout po předchozím dni.

Po jídle a doplnění vody jsme nasadili batohy a čekalo nás další stoupání. Ovšem s energií nabytou z občerstvení a smíchem nad předešlými zážitky

šlo všechno mnohem líp. Pustili jsme si podcast a šlapali až do noci, nohy už sice pomalu protestovaly, ale náladu nám to nezkazilo.

Den 5 – Zázrak

Pátý den jsme strávili téměř celý den smíchem. Narazili jsme na tak zarostlá místa uprostřed lesa, že jsme museli šlapat nohama naslepo a improvizovat, kudy dál. Přesto nás naplňovala radost, že se nám daří celou trasu GR131 zvládnout.

Odpoledne jsme dorazili k místu, kde tekla voda – všichni, kdo šli nějakou dálkovou trasu v létě v horku, mi dají za pravdu, že voda na trase je takový malý zázrak.

Shrnutí

Přechod GR131 byl směsicí nádherných výhledů, náročných stoupání a okamžiků, které prověřily naši vytrvalost i vzájemnou spolupráci. Trasa nabízí pestroutu paletu krajiny a proměnlivého počasí, které je třeba respektovat – a odměnou vám pak je pocit svobody a blízkosti k přírodě.

Tenerife nám ukázalo, že i na relativně krátké vzdálenosti lze zažít intenzivní a nezapomenutelné okamžiky, které stojí za každý krok.

Jsmo neuvěřitelně vděční, že si můžeme plnit své sny, a s vybavením, které nám Vertone poskytuje, je pro nás cesta za našimi cíli mnohem dosažitelnější.

Vybavení

Kvalitní vybavení nám pomohlo přežít všechno – od prudkých stoupání po únavu a hlad. S batohem Montane Trailblazer 30 jsme nakonec dokonali parťáci – sedí úplně parádně, je lehoučký a dají se nastavit popruhy přesně tak, jak mi to vyhovuje. Karimatka Thermarest NeoAir Xlite NXT hýčkala záda – ať už v noci tím, jak je pohodlná, nebo i přes den tím, jak je v batohu lehoučká. Stan MSR Hubba Hubba Bikepack 2 nás chránil před větrem i komáry a čelovka Petzl Actik Core svítila, když bylo nejvíc potřeba, navíc se dala v pohodě a rychle dobít. V ba-

tohu samozřejmě nesměl chybět ani spacák, tyvek, náhradní oblečení nebo třeba powerbanka. A ačkoliv jsme chtěli mít s sebou co nejméně věcí, nakonec jsem si vybojovala i trekové hole – a byla jsem za ně sakra ráda, bez nich by klesání bolelo mnohem víc. Nechyběl ani vak na vodu, vaříč a (celkem bláhově) i filtr na vodu – ten jsme nakonec nepoužili, protože jsme nenarazili na dobře přístupný zdroj vody.

Pro koho je GR131 vhodná?

Dle mého je trasa GR131 vhodná spíše pro hikery, kteří už mají nějakou zkušenost a aspoň trochu lepší fyzickou. Trasa dá místy docela zabrat, počasí se občas rychle změní a je třeba počítat jak s horkem, tak větrem i vlhkými úseky. Doporučila bych mít s sebou dostatek vody, jídla a spolehlivé vybavení, offline mapa se taky hodí, značení není vždy úplně jasné.

Kdy vyrazit

Obecně se uvádí, že nejlepší období pro GR131 je od konce podzimu do jara, tedy zhruba od listopadu do května, kdy jsou teploty příjemné. My jsme šli v červenci – šlo to, ale je potřeba myslet na dostatek vody a krém s vysokým UV faktorem. ■

JAKÝ ZDROJ POUŽÍT DO ČELOVKY PETZL?

DOBÍJECÍ PETZL CORE NEBO KLASICKÉ BATERIE

V tomto článku se ponoříme do výkonu jednotlivých zdrojů napájení a porovnáme jejich účinnost, životnost a celkovou praktičnost. To vám pomůže zvolit si zdroj, který bude nejlépe vyhovovat vašim specifickým potřebám a dobrodružstvím.

Objevte sílu pohodlí: Bližší pohled na funkci dobíjení

Tato inovace zmiňuje potíže často spojené s jednorázovými bateriemi a oslovuje uživatele, kteří dbají na životní prostředí. Integrovaný dobíjecí lithium-iontový akumulátor nabízí nejen pohodlí, ale také poskytuje konstantní výkon napříč různými úrovněmi osvětlení. Přechod z tradičních baterií na dobíjecí systém vede k významným úsporám nákladů v průběhu času a podporuje závazek k udržitelným postupům.

Při porovnávání výkonu dobíjecí varianty s konvenčními bateriemi je nezbytné zvážit jak jas, tak i dobu provozu. Petzl CORE vyniká svými dynamickými režimy osvětlení, které zajišťují flexibilitu pro různé aktivity, ať už se jedná o turistiku, kempování nebo navigaci v prostředí se slabým osvětlením.

Porovnání výdrže: Pochopení výkonu různých zdrojů

Dobíjecí lithium-iontový akumulátor zajišťuje spolehlivé napájení pro různé aktivity, jehož životnost však může výrazně kolísat v závislosti na vnějších faktorech, jako je teplota, vlhkost a způsoby používání. Například zatímco dobíjecí akumulátor může vynikat

v mírných podmínkách, chladné počasí může vést ke snížení jeho účinnosti, což má vliv na dobu fungování během zimních výletů. Není neobvyklé, že uživatelé zaznamenají pokles světelného výkonu s poklesem teplot, což vede k výraznému rozdílu v použitelnosti ve srovnání s jednorázovou baterií.

Naproti tomu tradiční baterie AAA nabízí atraktivní možnost v nepředvídatelném klimatu. Uživatelé mohou baterie snadno vyměnit v terénu bez nutnosti nabíjecí stanice, což se stává neocenitelným ve vzdálených prostředích, kde je omezený přístup k elektřině.

Výběr zdroje světla: analýza výhod dobíjecích článků vs. jednorázových baterií

Pokud jde o napájení čelovky, volba mezi dobíjecími a jednorázovými bateriemi může významně ovlivnit váš celkový zážitek, ať už se vydáváte na pěší výlet nebo se pustíte do domácího projektu. Dobíjecí články přinášejí několik výhod, jako je jejich šetrnost k životnímu prostředí a cenová efektivita. S dobíjecím akumulátorem CORE si můžete užít pohodlí jednoduchého

nabití čelovky po použití, čímž se sníží počet baterií, které končí na skládkách. Kromě toho zůstává výstupní výkon konzistentní po celou dobu používání, což zajišťuje optimální výkon čelovky bez postupného snižování jasu, které je patrné u jednorázových baterií.

Na druhou stranu jednorázové baterie zůstávají oblíbenou volbou pro svou dostupnost a delší životnost při nepoužívání. Pokud se vydáváte do odlehklých oblastí, kde jsou možnosti nabíjení omezené, můžete upřednostnit spolehlivost snadno dostupných alkalických baterií. Pojďme se na tyto dvě možnosti podívat blíže z hlediska výkonu a praktičnosti.

Čelovky Petzl jsou konstruovány tak, že chytrá elektronika rozpozná vložený typ zdroje a upraví si parametry v jednotlivých světelných režimech. Parametry v režimech svícení MAX BURN TIME a STANDARD, zůstávají stejné jak u standardních baterií, tak u akumulátoru CORE. Ke změně dochází v režimu MAX POWER, kdy u použití akumulátoru CORE dojde ke zvýšení všech parametrů. Příklad si můžete prohlédnout v uvedené tabulce pro modely TIKKA a ACTIK.

TIKKA | baterie

Podle ANSI/PLATO FL 1 protokolu					
Barva světla	Režim	Světelný tok	Dosvit	Výdrž	Rezerva
Bílé	MAX BURN TIME	7 lm	10 m	110 h	-
	STANDARD	100 lm	45 m	12 h	20 h
	MAX POWER	350 lm	70 m	2 h	20 h
Červené	Stálé svícení	2 lm	5 m	60 h	-
	Blikání	Viditelné ze 700 m po dobu 400 h			

TIKKA | CORE

Podle ANSI/PLATO FL 1 protokolu					
Barva světla	Režim	Světelný tok	Dosvit	Výdrž	Rezerva
Bílé	MAX BURN TIME	7 lm	10 m	110 h	-
	STANDARD	100 lm	45 m	7 h	2 h
	MAX POWER	450 lm	75 m	2,5 h	
Červené	Stálé svícení	2 lm	5 m	60 h	-
	Blikání	Viditelné ze 700 m po dobu 400 h			

ACTIK | baterie

Podle ANSI/PLATO FL 1 protokolu					
Barva světla	Režim	Světelný tok	Dosvit	Výdrž	Rezerva
Bílé	MAX BURN TIME	7 lm	10 m	100 h	-
	STANDARD	100 lm	60 m	10 h	20 h
	MAX POWER	450 lm	100 m	2 h	
Červené	Stálé svícení	2 lm	5 m	60 h	-
	Blikání	Viditelné ze 700 m po dobu 400 h			

ACTIK | CORE

Podle ANSI/PLATO FL 1 protokolu					
Barva světla	Režim	Světelný tok	Dosvit	Výdrž	Rezerva
Bílé	MAX BURN TIME	7 lm	10 m	100 h	-
	STANDARD	100 lm	60 m	7 h	2 h
	MAX POWER	625 lm	115 m	2 h	
Červené	Stálé svícení	2 lm	5 m	60 h	-
	Blikání	Viditelné ze 700 m po dobu 400 h			

Dobíjecí akumulátor CORE se vyznačuje působivou životností a vyvažuje ekologickou šetrnost s pohodlím, zatímco tradiční baterie nabízejí spolehlivost a snadné použití v nouzi. Volba nakonec závisí na vašich individuálních preferencích a požadavcích pro vaši aktivitu. Při zvažování světelných výhod vaší čelovky nezapomeňte, že obě výkonnostní trasy jsou navrženy tak, aby osvětlovaly vaši cestu – ať už vede kamkoli. Šťastné objevování!

MONTANE

KDYŽ SE HORY NADECHNOU ZIMOU

NOVÁ KOLEKCE, KTERÁ
NÁSLEDUJE SVĚTLO DO HOR

MONTANE KOLEKCE ANTI-FREEZE

V horách má světlo jinou sílu. Je naším průvodcem, cílem i výzvou. Ukazuje cestu na hřebeni při prvních ranních paprscích, dodává energii v odpoledním žaru a vytváří klid, když se poslední paprsky ztrácejí v alpském tichu. Kolekce **Montane – The Pursuit of Light** je oslavou těchto okamžiků.

Staví na kombinaci lehkosti, spolehlivosti a odolnosti. Využívá **nové generace membrán GORE-TEX ePE**, **inovativní péřové izolace ExpeDRY** a **stříhových řešení**, které posouvají pohodlí a výkon do další úrovně.

Montane kolekce Anti-Freeze – když se hory nadechnou zimou

Podzimní světlo se odráží od žulových bloků, vítr štípe do tváří a horské hřebeny se noří do chladného ticha. V těchto chvílích není prostor na váhání – potřebujete vrstvu, která vás okamžitě zahřeje, lehce se sbalí do batohu a zůstane spolehlivá i v proměnlivých

podmínkách. Přesně proto vznikla řada Anti-Freeze. Je to vaše jistota, když se světlo zkracuje a zima se hlásí o slovo.

Proč právě Anti-Freeze?

Na rozdíl od běžných péřovek, které ve vlhku ztrácejí svůj výkon, Anti-Freeze dokáže **rychle schnout a udržet loft i při vyšší vlhkosti**. To znamená, že se můžete spolehnout na teplo nejen v mrazivém suchu, ale i ve sněhu, mlze nebo dešti.

Klíčové vlastnosti Anti-Freeze

- **Maximální poměr tepla a hmotnosti** – bunda je navržena tak, aby poskytla co nejvíce tepla při co nejnižší váze
- **ExpeDRY™ 800 husí peří** – rychle schnoucí technologie, špičková izolace s unikátní úpravou, která urychluje schnutí a zabraňuje hromadění vlhkosti uvnitř. Jedná se o inovativní ultra suché peří od ALLIED s technologií FUZE® pro bezchemickou alternativu k peří s hydrofobní úpravou. Technologie ExpeDRY využívá trvalé, bezchemické navázání částic zlata ke shluku peří, což napomáhá odpa-

řování vlhkosti. Díky tomu peří rychleji schne a zůstává suché i v extrémních podmínkách.

- **Pertex® Quantum** – ultralehká a větruodolná svrchní tkanina, která chrání izolaci, a přitom nezvyšuje hmotnost
- **Vylepšený střih** – precizní konstrukce minimalizuje tepelné mosty, šetří gramy a dokonale padne

Kdy ji využijete?

- **Podzimní výstupy a bouldering** – když slunce rychle mizí za obzor a do hor vstoupí zima
- **Zimní dny na horách** – táboření nebo jako záložní teplá vrstva do batohu
- **Každodenní spolehlivost** – od dobrodružství v přírodě až po chladná rána ve městě

Technologie **ExpeDRY, peří se zlatými částicemi**, je použita i u péřových modelů (Kamen XT, Anti-Freeze, Apex 8000), takto obohacené peří schne o 40–50 % rychleji než běžné peří a snižuje spotřebu vody a energie.

Hory se neptají, jestli jsme připraveni aneb nová éra GORE-TEX ePE

Po více než 40 letech přichází GORE-TEX s revoluční membránou **ePE (expanded PolyEthylene)**. Je lehčí, tenčí a ekologičtější než dřívější generace, ale stále nabízí 100 % nepromokavost, větruodolnost a prodyšnost. Výroba probíhá bez použití PFC/PFAS a materiál je plně recyklovatelný.

Pro vás to znamená: stejný výkon, lehčí pocit a menší ekologická stopa.

GORE-TEX ePE: technologie pro novou generaci

Montane ve své podzimní a zimní kolekci (AW/25) přechází na **GORE-TEX ePE membránu** – nejnovější generaci materiálů, která přináší:

- **Ekologičtější složení** – ePE je tenká, lehká a pevná membrána bez použití PFC při výrobě, což snižuje dopad na životní prostředí
- **100% spolehlivou ochranu** – stále nabízí nepromokavost, odolnost proti

větru a prodyšnost, které jsou synonymem značky GORE-TEX

- **Nižší hmotnost a větší prodyšnost** – konstrukce ePE je navržena tak, aby odváděla vlhkost rychleji a minimalizovala zbytečný objem

V nové kolekci najdeme několik klíčových modelů, kde se GORE-TEX ePE objevuje:

- **Alta XT Jacket** – špičková bunda do extrémních podmínek, s minimem švů a maximální odolností
- **Phase Jacket** – univerzální volba do trvale vlhkého počasí s unikátní technologií Air-Line pro maximální prodyšnost
- **Phase Lite Jacket** – ultralehká nepromokavá bunda (350 g) pro rychlý pohyb v horách

- **Spirit Long Jacket** – nadčasový design a delší střih do města i na trek

Technické vychytávky Montane

- **Méně švů, méně pásek** – až o 6 metrů méně konkrétně u modelu Alta XT. Výsledek? Nižší hmotnost, lepší prodyšnost a delší životnost.
- **Offsetové švy** – posunuté spoje eliminují slabá místa a zvyšují komfort
- **PIVOT kapuce (1, 2, 3)** – přesné nastavení kapuce i v rukavicích, vše vedené vnitřkem, aby se nic nezachytávalo během aktivit
- **Stop wicking** – laminované spodní lemy zabráňují nasávání vody při stěhání deště
- **Recyklované materiály a Bluesign® standard** – jasný důraz na udržitelnost

Proč na tom záleží

Outdoorový svět dnes hledá rovnováhu – mezi výkonem a odpovědností. Montane s kolekcí AW/25 ukazuje, že obojí je možné. Díky GORE-TEX ePE získáváme stejnou jistotu jako u klasického GORE-TEX, ale s menším dopadem na životní prostředí.

Když hory zkoušejí limity

Ať už stojíte v bouři ve skotských Cairngorms, šlapete ve větru v Alpách nebo jen čelíte podzimnímu lijáku ve městě, Montane AW/25 s GORE-TEX ePE vám dá to nejcennější – **svobodu užít si světlo v horách, bez ohledu na počasí.** ▣

Hory se neptají, jestli jsme
připraveni aneb

NOVÁ ÉRA GORE-TEX EPE

NEJLEPŠÍ TRASY PRO SKIALPINISMUS V OKOLÍ CHAMONIX

Chamonix, srdce francouzských Alp, je rájem pro skialpinisty, kteří hledají výzvy i krásu. Díky zasněženým vrcholům a náročným trasám je ideálním tréninkovým místem pro každého, kdo se připravuje na zimní sezónu. Ať už jste zkušený profesionál nebo ambiciózní středně pokročilý lyžař, široká škála tréninkových lyžařských tras v Chamonix nabízí něco pro každou úroveň dovednosti. V tomto článku vám nabídneme nejlepší trasy pro trénink lyžování, od mírných svahů pro začátečníky až po extrémní sjezdy pro experty. Zasněrujte si boty, nasadte si lyže a pojďte se vrhnout na ty nejlepší trasy.

Proč je Chamonix dokonalým tréninkovým místem

Tento ikonický region je vhodný pro všechny úrovně, od začátečníků, kteří zvládají své první techniky sjezdu, až po zkušené sportovce trénující na

expedice. Rozmanitý terén v okolí Chamonix v kombinaci s prvotřídním vybavením, z něj dělá vyhledávanou destinaci pro skialpinisty, kteří chtějí zdokonalit svou vytrvalost, vylepšit techniku a aklimatizovat se na alpské podmínky.

Nejlepší tréninkové trasy pro začátečníky

1. Les Grands Montets (ledovec Argentière)

Pokud se skialpinismem začínáte, Les Grands Montets nabízí rozlehlé pláně, ideální pro rozvoj vašich dovedností. Trasa začíná na ledovci Argentière a nabízí mírné stoupání s úchvatnými výhledy na okolní hory. Mírné převýšení a dostupnost lanovkou z ní činí vynikající úvod do skialpinismu.

- **Nadmořská výška a vzdálenost:** Mírné převýšení, ideální pro začátečníky.

- **Tip pro trénink:** Zaměřte se na zdokonalování techniky sjezdu a zároveň si užijte dechberoucí výhledy.

2. Oblast Balme Vallorcine

Oblast Balme Vallorcine nabízí jedny z nejmírnějších sjezdů v regionu, takže je ideální pro ty, kteří s lyžováním teprve začínají. Nižší nadmořská výška a delší sjezdy poskytují fantastickou příležitost k budování vytrvalosti bez náročnosti techničtějších tras.

- **Nadmořská výška a vzdálenost:** Malé převýšení s delšími, pozvolnými stoupáními.

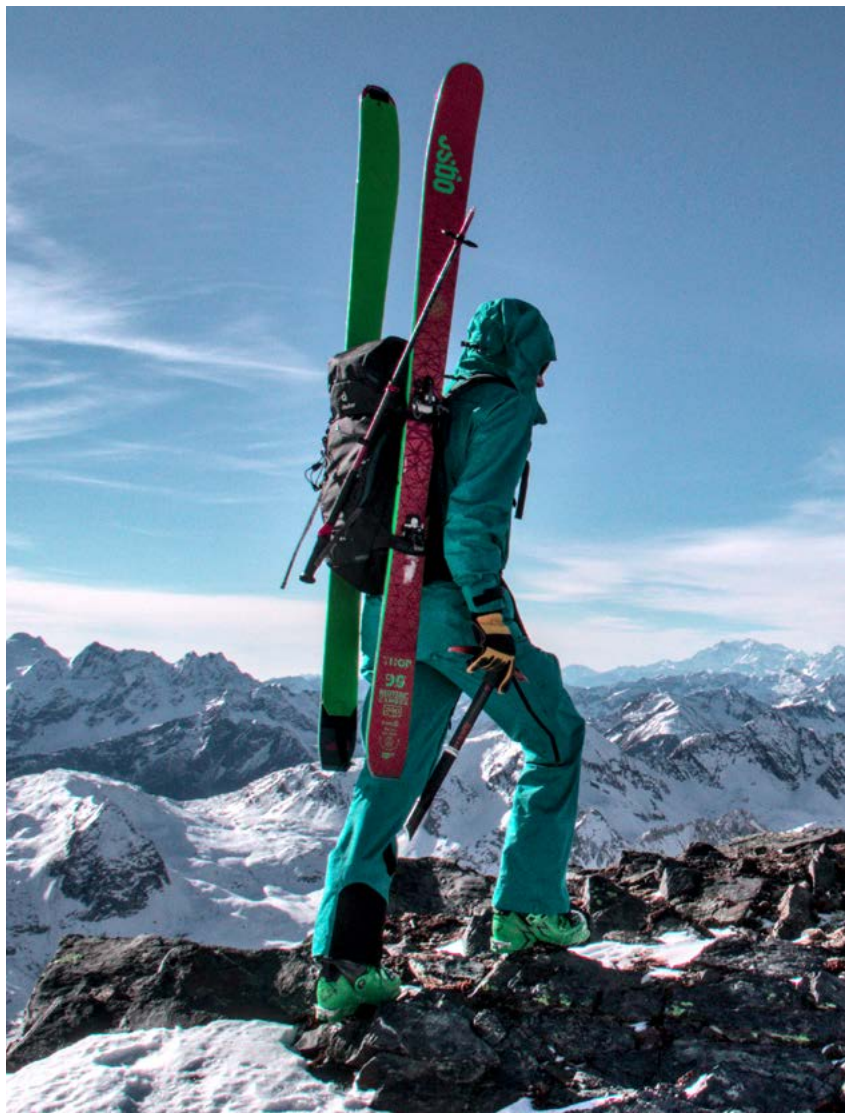
- **Proč je skvělá pro trénink:** Ideální pro lyžaře, kteří si budují vytrvalost a techniku před zdoláváním strmějšího terénu.

Rada odborníka: Začněte s kratšími trasami a zaměřte se na zdokonalení techniky skialpinismu, než přejdete do

ogsr

MOUNTAIN ESSENTIALS

náročnějšího terénu. Správná forma na začátku zajistí, že vaše tělo bude připraveno na větší stoupání v pozdějších fázích sezóny.

Trasy pro středně pokročilé pro rozvoj vytrvalosti

1. Aiguille des Posettes

Aiguille des Posettes je oblíbenou trasou mezi středně pokročilými skialpinisty, kteří chtějí zlepšit svou vytrvalost. Výstup střední náročnosti nabízí za odměnu panoramatické výhledy na Mont Blanc. Je ideální pro testování vašich limitů a zlepšení vaší vytrvalosti na

delších vzdálenostech.

- **Nadmořská výška a vzdálenost:** Převýšení přibližně 1000 metrů, délky 8–10 kilometrů.
- **Proč je skvělá pro trénink:** Trasa umožňuje lyžařům procvičovat si sjezd na delších vzdálenostech a v různých sněhových podmínkách, což z ní činí nezbytný krok v budování vytrvalosti.

2. Col de la Glière

Pro ty, kteří chtějí zlepšit svůj trénink, nabízí Col de la Glière v Aiguilles Rouges techničtější zážitek. Díky strmějšímu výstupu a několika náročnějším

sjezdům je tato trasa ideální pro středně pokročilé lyžaře, kteří jsou připraveni se posouvat dál.

- **Nadmořská výška a vzdálenost:** Převýšení přibližně 1100 metrů, délky 12–14 kilometrů.
- **Tip pro trénink:** Tuto trasu použijte k zdokonalení techniky při sjezdech mimo sjezdovky a zároveň ke zlepšení vytrvalosti při jízdě do kopce.

Pokročilé trasy pro zkušené

1. Vallée Blanche

Vallée Blanche, jedna z nejznámějších tras mimo sjezdovky na světě, je dokonalým testem pro zkušené skialpinisty. Tato trasa, která začíná na Aiguille du Midi (3842 metrů), vás provede ledovcovým terénem, prochází trhlinami a séraky s úchvatnými výhledy na Mont Blanc. Se sjezdem přes 2700 metrů je to intenzivní trénink, který prověří vaše fyzické i psychické limity.

- **Nadmořská výška a vzdálenost:** Délka 20 kilometrů, se sestupem 2700 metrů.
- **Proč je skvělá pro trénink:** Posouvá vaše dovednosti ve všech aspektech – techniku, vytrvalost a navigaci ve vysokohorských, ledovcových podmínkách.
- **Tipy pro bezpečnost:** Mějte u sebe lavinovou výbavu, nastudujte si trasu a buďte připraveni na rychle se měnící podmínky.

2. Mont Blanc přes Grands Mulets

Tato trasa na vrchol Mont Blancu je vyhrazena pouze pro nejzkušenější. S převýšením přes 3500 metrů je to jedna z nejnáročnějších skialpinistických tras v regionu. Tato trasa, která začíná u chaty Grands Mulets, vyžaduje mimořádnou kondici, technické dovednosti a znalosti navigace na ledovci.

- **Nadmořská výška a vzdálenost:** Více než 3500 metrů převýšení z ní činí jednu z nejnáročnějších skialpinistických tras v Alpách.
- **Proč je skvělá pro trénink:** Ideální pro

ty, kteří se připravují na vysokohorské expedice, protože vyžaduje aklimatizaci na výšku, vytrvalost a pokročilé technické dovednosti.

- **Tip pro trénink:** Než se na tuto trasu vydáte, ujistěte se, že jste ve skvělé fyzické kondici a máte dobré znalosti záchrany z trhlin a pohybu po ledovcích.

Rada odborníka: Trasy jako Vallée Blanche vyžadují jak technickou přesnost, tak fyzickou vytrvalost. Nezapomeňte si s sebou vzít potřebné lavinové vybavení a před zahájením túry si ověřte povětrnostní podmínky.

Tipy pro bezpečný trénink v Chamonix

Trénink v náročném terénu Chamonix vyžaduje pečlivé plánování. Zde je několik základních tipů pro zajištění bezpečného a úspěšného tréninku:

- **Informovanost o počasí:** Září přináší do Alp proměnlivé počasí. Vždy se řiďte předpovědi a buďte připraveni na náhlé změny.
- **Základní vybavení:** Pro bezpečný

skialpinismus si sbalte základní vybavení, včetně lavinových vyhledávačů, lopat, sond a GPS zařízení.

- **Najměte si průvodce:** Pokud terén neznáte nebo se chcete vydat na náročnější trasy, zvažte najmutí místního průvodce. Může vám poskytnout neocenitelné informace a zajistit vaši bezpečnost.
- **Bezpečnostní opatření:** Nikdy nepodceňujte rizika lyžování ve vysokých nadmořských výškách. Sledujte lavinové předpovědi, držte se svých limitů a vždy někomu sdělte svou trasu a předpokládaný čas návratu.

Kde se v Chamonix ubytovat a trénovat?

Chamonix nabízí nepřeberné množství možností, pokud jde o ubytování, služby a tréninkové kempy pro skialpinisty. Zde je několik doporučení, která vám pomohou vytěžit z vašeho výletu maximum:

- **Nejllepší ubytování pro lyžaře:** V údolí Chamonix a Argentière se nachází několik hotelů a chat vhodných pro

lyžaře, které poskytují snadný přístup k nejlepším tréninkovým trasám.

- **Lyžařské tréninkové kempy:** V mimosezóně v Chamonix funguje několik skialpinistických kempů, které nabízejí profesionální vedení pro začátečníky i pokročilé.

- **Místní služby:** Pokud potřebujete vybavení nebo vedení, Chamonix má několik půjčoven a lyžařských obchodů, které se zaměřují speciálně na skialpinisty. Pokud plánujete vyzkoušet náročnější trasy, určitě navštivte místní průvodcovskou službu.

Ať už s lyžováním teprve začínáte, nebo se připravujete na intenzivní zimní expedici, Chamonix nabízí něco pro každého. Od mírných svahů Balme Vallorcine až po extrémní sjezdy Mont Blancu, Alpy čekají, až posunou vaše dovednosti na další úroveň. Nezapomeňte trénovat chytře, dbát na bezpečnost a hlavně si užívat krásu těchto ikonických hor.

ogso.ski.cz

SERVISNÍ OKÉNKO

KDYŽ VÁM TRAILSHOT
NECHCE FILTROVAT

aneb pumpuješ, pumpuješ... a nic

Znáte to. Jste u potoka, slunce praží, láhev prázdná – a vy mačkáte TrailShot, jako by šlo o život. Jenže místo proudu čisté vody dostanete sotva pár kapek. Začínáte přemýšlet, jestli jste ho nezanесли bahnem nebo jestli prostě nenastal konec jeho životnosti. Ale nebojte – často za tím **není špina, nýbrž vzduch**.

Když se filtr „zavzdušní“

TrailShot používá vláknitý filtr, který je chytrý v tom, že propouští vzduch, aby se mohl celý systém naplnit vodou. Jenže když se tyto vzduchové kanálky ucpou nebo se do filtru dostane příliš

mnoho vzduchu, voda dovnitř prostě neproudí.

Na obrázcích:

- vlevo (červená šipka) je filtr plný vzduchu – voda se dostane jen na malou část, takže pumpování je marné,
- vpravo (zelená šipka) je filtr krásně nasáklý vodou a funguje jako nový.

Jak dostat vzduch z TrailShotu ven Zní to složitě, ale je to otázka pár vteřin a trochu cviku:

1. **Napumpuj** do filtru co nejvíc vody.
2. **Otoč** filtr vzhůru nohama a odpoj hadičku (nech ji plnou vody).

3. **Zmáčkní balónek**, abys vytlačil vzduch.
4. **Znovu připoj hadičku** a nasaj další vodu – hlavně měj filtr ponořený, ať nenasaješ vzduch zpátky.
5. Pokud cítíš stále vzduch uvnitř filtru, **opakuj kroky 1–3**.

Jakmile se filtr zaplní vodou, TrailShot zase běží jako čerstvě vybalený.

A malý bonusový tip na závěr: **občasným protřepáním filtru („shake cleaning“)** mu dopřej rychlé vyčištění, které udrží průtok v kondici a prodlouží životnost celého systému. ▣

MONTANE JIBE JAHA 2026

- Jizerky – Beskydy | Jablonec – Havířov
- 150, 300 a 600 km
- Nejdelší zimní ultra maratonská výzva v Evropě
- **30. 1. – 11. 2. 2026**

Jablonec nad Nisou, Česká republika

JIBE JAHA (Jizerky-Beskydy-Jablonec-Havířov) není organizovaný závod, je to společná kamarádská výzva či spíše solidní dobrodružství, z kterého si odneseš spousty zážitků a budeš z nich dlouho čerpat. Budeš sám se svým vlastním já a budeš řešit pouze vlastní pohyb vpřed, hlad, žízeň, spánek a nečekané situace. Poznáš krásu, ale i krutost české zimní krajiny a vryje se ti pod kůži.

@montaneczsk
@vybaveninacesty
@jibe_jaha

OHŘÍVAČE RUKOU, TĚLA A NOHOU

Praktické, ekologické a účinné řešení
pro chladné dny!

Kapesní ohřívače Haago jsou ekologické
a přenosné hřejivé sáčky, které se aktivují
do 5 minut.

VÝHODY POUŽITÍ

- **OKAMŽITÁ AKTIVACE**
Zahřejí se do 5 minut od vystavení kyslíku.
Fungují na principu 100% přirozené oxidace.
- **ŠETRNÉ K PLANETĚ**
Vyrobené z přírodních ingrediencí.
Po použití recyklovatelné v kompostu.
- **LEHKÉ A PŘENOSNÉ**
Snadno se vejdou do kapsy nebo batohu.
Žádná zbytečná váha navíc – ideální na cesty.
- **HROMADNÉ BALENÍ**
Možnost zakoupení výhodného balení
po 20 kusech v jednom pro dlouhodobé
použití nebo větší skupiny.
- **IDEÁLNÍ VYUŽITÍ**
Lyžování, kempování, turistika,
venkovní práce i sportovní akce.

hāago™

VERTONE s.r.o.

Podhorská 240/168
466 02 Jablonec nad Nisou

+420 489 200 200
info@vertone.cz

www.vertone.cz
www.protipadu.cz

@petzlczsk
@montaneczsk
@chillazczsk
@vybaveninacesty

@petzl_cz_sk
@montaneczsk
@chillazczsk
@vybaveninacesty
@ogsoski_cz_sk

Vertone

Vydavatel:

VERTONE s.r.o.

Vydání: 2/2025, IV. ročník

Jako výhradní zástupce značek Cascade Designs, Thermarest, MSR, SealLine, Summit to Eat, Platypus, Petzl, Montane, Chillaz, Ogso a Haago, vlastníme práva používat foto, nákresy, texty a loga s copyrighty těchto značek.

Zveřejňování textů, nákresů, fotografií pouze se souhlasem vydavatele ©2025 VERTONE

Grafika: Gabriela Vojtíšková

Partneři:

ALPENVEREIN CZ
ALPSKÝ KLUB PRAHA – AUSTRIA